

[Aksel Larsen.]

på boligforliget og i hvert fald få de grimme ting i det fjernet. Det må kunne lade sig gøre. Der kræves kun et minimum af god vilje fra de fire forligspartiets side.

Niels Westerby: Jeg har et kort spørgsmål til statsministeren. Vi tillægger det meget stor betydning, at det offentlige planlægger sin virksomhed lige så godt, som man gør det ude i større erhvervsvirksomheder, og dagen før valgets udskrivning rejste vi det spørgsmål til statsministeren, om det ikke var rigtigt at lade økonomiministeren også være planlægningsminister, så han blev økonomi- og planlægningsminister. Vor begrundelse var den, at den økonomiske og den fysiske planlægning hører sammen, at der er behov for at koordinere samarbejdet i de forskellige styrelser virksomhed, og at landsplanudvalget er temmelig frit i luften svævende, det ser man bl. a. af, at lederen i udvalget måtte udvandre til Fijiorerne, fordi landsplanudvalget ikke havde gode vilkår. Jeg vil derfor gerne spørge statsministeren, fordi han dagen før valget sagde, at han ville overveje det positivt, og nu har rekonstrueret regeringen, hvorfor han ikke har foretaget et sådant skridt. Hvad var det, der gjorde, at statsministerens positive overvejelser fik et negativt resultat? Er det, fordi økonomiministeren ikke kan overkomme også at være planlægningsminister, så kunne man eventuelt befri ham for lønnings- og pensionsdepartementet. Jeg kan se, at indenrigsministerens øjne brænder. Jeg er sikker på, at vor meget højtbegavede indenrigsminister også sagtens kunne være lønnings- og pensionsminister, og så kunne man jo passende give økonomiministeren planlægningsopgaverne, som rimeligt hører sammen. Jeg ved godt, statsministeren suverænt afgør, hvordan hans regering skal sammensættes, men alligevel er det et forslag, jeg gerne vil rejse en gang til.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Må jeg til sidst i en ganske kort bemærkning sige, at de tal, hr. K. B. Andersen har rejst rundt med, er nogle, han selv har regnet sig til. Det er ikke nogle, det konservative folkparti har fremsat tanker om. Vor ordfører sagde ved behandlingen af det 3-årige budget, at

der ville blive en stigning på ca. 1 milliard kr. Ser vi på budgettet, så er det i tabel 4, side 23, foreslået at skulle have en stigning fra 1966-67 fra 14.970 mill. kr. til i 1967-68 16.085 mill. kr., altså en stigning på 1.115 mill. kr. Over for dette siger vi, at vi må forsøge at presse stigningen ned til omkring 1 milliard kr. Det er som sagt ikke en nedskæring på 750 mill. kr., men på 115 mill. kr., og derfor synes jeg, at denne saglige afslutning skulle til, for at man ikke skal misforstå noget som helst om størrelsesforholdet i denne diskussion.

Stats- og udenrigsministeren (J. O. Krag): Ja, disse lange debatter om, hvad de konservative vil spare, ender jo altid med, at der ikke er ret meget at spare, og det er vel også en måde at afslutte det på, og det er meget interessant for mig og for vælgerne at vide, hvilken ringe størrelsesorden der er tale om, når de konservative mener, man gennem besparelser kan ændre den økonomiske politik. Det er også en måde at afslutte diskussionen på, som har interesse.

Det er rigtigt, at hr. Niels Westerby dagen før valget rettede et spørgsmål til mig om et ministerium for planlægning, både den økonomiske og den fysiske planlægning, og jeg lovede at overveje hans spørgsmål i en positiv ånd. Det har jeg gjort, og jeg er også kommet til et positivt resultat. Vi har netop i denne uge i regeringen besluttet at nedsætte et ministerudvalg med økonomiministeren som formand, der nu skal gennemtænke alle problemerne omkring den fysiske og den økonomiske planlægning, omkring jordlovgivningen osv.

Det er jo rigtigt, som hr. Niels Westerby siger, at det er statsministeren, der alene bestemmer regeringens sammensætning, og det vil jeg selvfølgelig også forbeholde mig på dette område. Det er min opfattelse, at vi ville gå lidt for hastigt frem, om vi nu pludselig oprettede yderligere et nyt ministerium til dette formål. Jeg tror derimod, at det er saglig rigtigt, at der her er et meget stort område, hvor der virkelig behøves koordination, en koordination, der ikke alene planlægningsmæssigt vil betyde uhyre meget for landets fremtidige udvikling, men som også vil smitte af på planlægningen af budgetter, af investeringsplaner, finanser i det hele taget.